

[Anne Grete Holmsgård]

Jo, hr. Kaj Poulsen, det er da sikkert rigtigt, at svinene står lidt sammenklemt i øjeblikket, men det gør de jo, fordi landbrugsorganisationerne og landmændene selv, som på helt forunderlig vis er flettet sammen med arbejdsgiverne inden for dette område, ikke ønsker at forbedre forholdene og ikke ønsker at gå ind på en forbedring af forholdene for slagteriarbejderne. Det vil de selvfølgelig ikke, fordi de ganske klart har lugtet, hvor vinderen bar hen, og har lugtet, at der alligevel blev tale om et indgreb; så hvorfor skulle de gøre noget?

Jo, hr. Kaj Poulsen nævnte da i øvrigt også landets økonomi som et andet væsentligt argument, men det var ikke ret mange ord, hr. Kaj Poulsen havde at sige om en hel række andre væsentlige udgifter, som også har noget med landets økonomi at gøre, nemlig de kæmpeudgifter, der er til hospitalsophold, til efterløn, til invalidepension og på grund af en overdødelighed på 27 pct. inden for slagteriarbejderne, for slet ikke at tale om de menneskelige lidelser, der bliver påført slagteriarbejderne gennem et ganske elendigt arbejdsmiljø.

Men for at retfærdigheden skal ske fyldest, vil jeg nævne, at hr. Kaj Poulsen også fik fremført, at han da havde indkaldt til et samråd med arbejdsministeren om slagteriarbejdernes arbejdsmiljøforhold, men det er altså ikke til at opfatte andet end som en usædvanlig tynd glasur på kagen, for hr. Kaj Poulsen ved udmærket godt i forvejen, hvordan arbejdsmiljøforholdene er for slagteriarbejderne. Jeg er ganske sikker på, at hr. Kaj Poulsen kender resultaterne af den arbejdsmiljøundersøgelse, der er foretaget af socialforskningsinstituttet i 1973, men jeg vil da gerne friske dem op for ham og for andre.

Den siger bl. a., at der sker langt, langt flere arbejdsulykker inden for slagteriarbejderområdet end inden for resten af LO-området. 36 pct. af arbejderne har været udsat for arbejdsulykker i modsætning til 19 pct. inden for resten af LO-området. Den siger også, at arbejdstempoet, monotonien og det stående arbejde hele dagen er meget større, end det er inden for resten af området. Den siger også noget om, at slagteriarbejderne i meget stor udstrækning er udsat for støj, for træk, for kulde, for fugt, for store temperatursvingninger og for hårdt arbejde, hvor der skal løftes meget.

Den siger også, at rygsmerter, lændesmerter, smerter i håndleddene og alle de gener, der opstår ved den slags arbejde, er langt hyppigere for slagteriarbejderne end hos resten af skaren inden for LO-området.

Det tror jeg såmænd også hr. Kaj Poulsen ved i forvejen, og det ved socialdemokratiet også i forvejen, og derfor er det ærlig talt en temmelig jammerlig parade, når der bliver stillet et samrådsspørgsmål, der går nøjagtig på disse forhold. Jeg synes ikke, det kan bruges til andet end til et meget pinligt forsøg på at legitimere og skjule på en eller anden måde, at det er socialdemokratiet, der står med ansvaret for dette indgreb over for slagteriarbejderne, der i forvejen er presset helt, helt urimeligt.

Wilhelm (VS):

Ministeren var i sin fremsættelsestale inde på, at også væsentlige dyreværnshensyn talte for regeringens forslag. Det samme argument er allerede for længe siden taget i brug af de borgerlige partier i deres agitation mod slagteriarbejderne, og massemediernes har fulgt det op på sædvanlig pligtskyldig og ukritisk manér: TV har vist overfyldte svinestalde, og indkaldte dyrlæger har redegjort for risikoen for slagsmål og skambidning og kannibalisme.

Hvilket ubændigt hykleri der her er tale om fremgår ved sammenligning med, hvad den samme regering og de samme politiske partier siger og gør, når det drejer sig f. eks. om burhøns. For et års tid siden legaliserede de alene for at imødekomme ægproducenternes erhvervsinteresser, at høns bliver holdt i bure med plads til 1 dyr på mindre end dette A4 ark, og det til trods for klar dokumentation for knogleskørhed, vingebrud, slagsmål, afpilning og kannibalisme under sådanne forhold. Og når det nu viser sig, at erhvervet systematisk overtræder selv denne minimumslov, hvad gør lov og orden- og dyreværnsparterierne så? Så bebuder de med regeringen i spidsen, at man vil lempe bestemmelserne, så det nu skal være tilladt at proppe dobbelt så mange høns i burene, som man ellers vedtog.

Det er interessant at se, hvordan kapitalens håndlangere altid kan få deres smånusede politiske motiver iklædt en højere moral. I årevis har man kendt til og accepteret